

Van 8 tot 15 mei trekt Benedictus XVI naar Jordanië, Israël en de Palestijnse gebieden, een bedevaart op eieren

NR. 19 | WEEKKRANT | 6 MEI 2009 | JAARGANG 70 | WWW.KERKENLEVEN.BE

Eerste communie is als eerste échte deelname aan de eucharistie meer dan zomaar een mooie dag. © Hugo Maris

Ontmoeting met Jezus

Eerste communie blijft voor parochies een belangrijke dag en daagt uit ook ouders in geloofsvorming te betrekken

- ▶ Centraal moment in de geloofsgroei van kinderen
- ▶ Hoe kindvriendelijk zijn zonder te breken met gewone verloop van de eucharistieviering?

Erik DE SMET

De viering van de eerste communie van kinderen blijft voor een parochie nog steeds een belangrijke en feestelijke gebeurtenis. Terecht is het een ankerpunt in de jaarkring van een plaatselijke parochie. Voor de kinderen is het een kennismaking met de gelovige praktijk en de plaatselijke kerkgemeenschap. Het is ook vooral, meer nog dan het feestelijke karakter van een mooie dag,

een sacrament, een eerste echte deelname aan de eucharistie en een gelovige ontmoeting met Jezus. Dat moment is het hoogtepunt en het hart van het leven van een parochie.

Van streek tot streek en van bisdom tot bisdom zijn er andere accenten te herkennen, maar steeds is er een samenspel van verschillende partners: de parochie, vaak ook de school, de ouders, en natuurlijk het kind zelf. Tegelijk leven er heel wat vragen, eigen aan de omstandigheden waarin wij vandaag Kerk zijn. De voorbereiding van de eerste communie daagt een parochie ook steeds meer uit. Heel wat kinderen komen immers uit gezinnen die van de Kerk vervreemd zijn.

Het bisdom Hasselt bijvoorbeeld stelde enkele jaren geleden een specifieke beleidslijn op voor de organisatie en de beleving van

de eerste communie. „Het minste wat je kan zeggen is dat bij velen onwennigheid of vreemdheid leeft tegenover geloof en godsdienst”, zo klinkt het. „Geloof en geloofsbeleving worden teruggedrongen naar de privésfeer en het persoonlijke leven van mensen. Toch blijft de parochie voor christenen hun gelovige thuis, waarbij de christelijke gemeenschapsvorming gestalte krijgt door verkondiging, liturgie, sacramenten en dienstbaarheid.”

De eerste communie leidt de kinderen op een speciale wijze binnen in de zondagse viering van de eucharistie. Het feestelijke gebeuren past dus in een geloofsweg die de kinderen mogen afleggen. Dat mag nooit uit het oog worden verloren.

Die groei, zo zegt de Hasseltse beleidslijn, „betekent ook dat het sacrament van de eucharistie

moet gezien worden binnen een langere begeleiding van kinderen en hun ouders.” Daarom moet gezocht worden naar wegen om ouders daarbij te helpen. En dat kan een gezamenlijke zorg zijn van parochie én school.

„Veel ouders weten niet hoe het er in de kerk aan toe gaat, maar kiezen er toch voor. We horen er dankbaar om te zijn”

Dezelfde vragen komen regelmatig terug. Hoe kan je bijvoorbeeld de betekenis van de eucharistie aan jonge kinderen goed en op hun niveau uitleggen? Hoe maken we hen vertrouwd met de diepe betekenis van de liturgie, met

de symbolentaal en de liturgische gebaren? Hoe kan een viering van een eerste communie kindvriendelijk zijn, zonder tegelijk te breken met het gewone verloop van de eucharistie? Hoe ondersteunen we ouders in de geloofsbegeleiding van hun kinderen? Daarom stelt het bisdom Hasselt voor om in elke parochie te zoeken naar een verantwoordelijke ‘eerste communiepastoraal’. Dat kan een parochiaan, leerkracht of leermeester godsdienst zijn. De parochie neemt dus het initiatief en zoekt partners.

Patrick Switten is leerkracht godsdienst in de vrije lagere school De Zonnewijzer in Zonhoven en is sterk betrokken op de eerste communie in de parochie. „Hier is het een samenspel van parochie en school”, vertelt hij. „We proberen kinderen, ouders en parochie klaar te maken voor de viering van de eerste communie met onder meer een ouderavond, maar ook met vier speciale vieringen in de parochiekerk. Zo is er een naamopgave in de kerk, maar ook na de communieviering nog eens een aparte dankviering waarop alle kinderen en hun ouders nogmaals uitgenodigd zijn. Het sluit aan bij de gezinsvieringen van de parochie. De ouders van de communicanten zijn ook uitgenodigd om mee te werken aan de voorbereiding van deze gezinsvriendelijke vieringen. Zo proberen we hen op de liturgie te betrekken.”

Tachtig communicantjes telt Zonhoven-Centrum dit jaar. Een respectabel aantal dat al jaren vrij stabiel is. „De kerk zit steeds vol, en daar mogen we fier op zijn”, meent Patrick Switten. „Het probleem is dat weinig ouders een band met de parochie hebben. Als er een uitnodiging met de kinderen meegaat, komen gezinnen naar de vieringen of de gespreksavond, maar als je dat niet doet... Het wordt wat een ‘christendom op uitnodiging’, en dat lijkt mij onhoudbaar op lange termijn.”

Een evenwicht vinden is niet gemakkelijk. „Veel ouders weten niet hoe het er in de kerk aan toe gaat, maar kiezen er toch voor. We horen er dankbaar voor te zijn”, stelt Switten. „De trouwe parochianen waarderen de eerste communie, zijn ook blij dat er kinderen komen. Kinderen een plaats geven in de parochie behoort immers tot het leven zelf. Blijft het vraagstuk van het christendom à la carte. We moeten alle mensen welkom heten in de kerk, maar tegelijk ook opbouwen, zorgen dat het verder draagt dan die éne dag.”